

Приметимо такође да је југ Италије у Средњем веку називан Велика Грчка [75, стр. 282-283].

Данас се сматра да је Вавилон био у савременој Месопотамији. Другог су мишљења неки древни текстови. На пример, "српска Александрида"¹⁰ смешта Вавилон у Египат; више од тога, локализује у Египту и смрт Александра Македонског, која се у складу са данашњом традиционалном верзијом десила у Месопотамији [73, стр. 255]. Штавише: "Вавилон је грчки назив насеобине смештене преко пута пирамида... У средњовековној епохи тако је понекад називан Каиро, чије је предграђе постала ова насеобина" [76, стр. 45]. Текстови из XIV века (в. детаље у [77]) такође наводе ову идентификацију. Приметимо да реч "вавилон" има осмишљени превод (врата господња; в. [9, стр. 56]), зато је овај термин могао бити употребљен (и како видимо, заиста био употребљаван) за разне градове. Јевсевије саопштава да је Рим називан Вавилон [75, стр. 85]. Даље се испоставља да су "под 'Вавилоном' византијски историчари најчешће подразумевали Багдад" [124, стр. 266, комент. 14]. О Вавилону као о граду активном у Средњем веку, а нипошто не уништеном у древности како каже данашња верзија, говори аутор XI века Михаил Псел [124, стр. 9].

Наведимо два примера из Херодота. Први пут се рукопис његове "Историје" појавио у Европи тек у XV веку [78, стр. 500]. Значај Херодота за традиционалну верзију хронологије и географије је огроман. Али ето, он тврди да Нил тече паралелно са Истаром, који се данас идентификује са Дунавом (али због нечега не са Дњестром) [78, стр. 492]. Испоставља се да је "мишљење о паралелности Дунава и Нила било распрострањено у средњовековној Европи све до краја XIII века." [78, стр. 493].

Херодот: "Персијанци станују у Азији све до Јужног мора, које се назива Црвено" [78, књ. 4, бр. 37]¹¹. А у складу са савременим коментаторима, Јужно море је Персијски залив. Описујући полуострво (које данашњи коментатори сматрају Арабијским), Херодот пише: "Оно почиње код персијске земље и протеже се до Црвеног мора" [78, књ. 4, бр. 39]¹². Изгледа тачно, али то противречи мишљењу коментатора да је код Херодота Црвено море - Персијски залив [78]. Због тога савремени коментатор "исправља" Херодота: "Овде је то (Црвено море - А.Ф.) Персијски залив" [78, прил. књ. 4, комент. 34]. Даље: Црвено море (у његовом савременом схватању) може да се простире "изнад Персијанаца" (по Херодоту; в. [78, књ. 4, бр. 40])¹³ само уз један услов - ако се Херодотова карта преврне у односу на савремену (управо тако се у неким средњовековним картама замењују места севера и југа). И зато су коментатори овде принуђени да идентификују Црвено море са Персијским заливом [78, прил. књ. 4, комент. 36], мада се Персијски залив налази ниже (или источније) од Персијанаца, али нипошто не изнад. Ово исто море, поменуто

¹⁰ Роман о Александру [73] - прим. прев.

¹¹ "Персијанци станују на југу, управо допиру до обала такозваног Еритрејског мора" [78', стр. 264] - прим. прев.

¹² "Друго почиње од Перзије и иде у Еритрејско море" [78', стр. 265] - прим. прев.

¹³ у српском преводу те фразе нема [78', стр. 265] - прим. прев.